

Буди херој свог живота!
Риба риби гризе реп

Када сам био мали, волео сам да маштам, а касније сам своју машту хранио књигама и енциклопедијама. Књиге Јасминке Петровић спадају у моје најбоље другаре: "Од читања се расте", "Хоћу кући", "О дугмету и срећи" и "Риба риби гризе реп". Ово другарство се развијало од првог разреда и сигурно ће се наставити. "Риба риби гризе реп" је нарочито драга књига јер су у њој моји вршњаци, десетогодишњаци, које муче различите бриге: велике уши, наочаре, љубомора, одбаченост...и сви они морају да се изборе међу својим другарима, и то својим снагама и хумором. Назив сваке приче је загонетка, чије решење заправо представља разлог те приче. Проблеми дечака и девојчица из ове књиге су ми познати јер и ја сам се налазио у сличним ситуацијама. Допада ми се што је књижевница повезала загонетке и приче, јер је у загонетању и одгонетању мудрост из које можемо учити како да победимо проблем. Омиљени лик из књиге ми је девојчица Катарина, главна јунакиња приче "Два локвања око пања". Њена фризура која јој се није допала, покварила је њено расположење. Она је толико преувеличала свој проблем, да јој се чинило да ће ушима зкачити или померити слике са зидова или да ће полетети. Почела је да губи самопоуздање и није хтела да иде на финалну утакмицу "Између две ватре". Захваљујући другу Пеци, који није хтео да почне утакмицу без ње, она је ипак дошла. Када се нашла у игри, заборавила је на своје бриге, били су јој важни само весели узвици њеног имена када је дошла у школско двориште. Подршка другара повратила јој је самопоуздање. Осетила се као у свом дому, срећна и прихваћена. Школа је наш дом, а другари наша шира породица. Када те другови прихвате, осећаш снагу и вољу. Из ове приче сви треба да учимо о снази прихватања и победи проблема. У причи "Ти га ја, ти га ти, ти га нећеш погодити", дечака Дарка су назвали Чварком због вишка килограма. Другари се нису дружили са њим и користили су сваку прилику да га исмевају. Путујући на излет, Дарко је био тако духовит да другари нису хтели да изађу из аутобуса. Својом шљавиошћу очарао је девојчицу Соњу. Ова прича нас позива да се уздамо у себе и своју памет, хумор, шарм, а не у изглед. Да ли имате лепе, беле зубе, па се стално смејете и показате их? Или се не смејете зато што су вам зуби штрче из уста? Па зар је то битно? Осмех је осмех. Сви се сећамо загонетке "Беле коке испод стрехе вире", неком вире више неком мање. Али некада се мана претвори у предност. Љуба је био љубоморан на свог брата, мислио је да га родитељи више воле него њега, па је сву пажњу посветио својим зубима, мислио је да сви у њему виде само велике зубе. Али дође тренутак да и ти зуби покажу како су добри баш зато што су толики и такви, па је управо тим зубима пресекао конопац, спасао Катарининог мачка и схватио да су наше мане некад предност. Па и није лоше кад имаш велике зубе, схватио је Љуба.

Понекад нам је лакше да у другима видимо своје мане, да се другима подсмевамо због њих. А да ли су то мане и да ли треба у другима да се гледамо или у себе да се загледамо и

Андрија Васиљевић 4/1, ОШ "Никола Тесла"
Винча

схватимо како је добро што ти наочаре омогућавају да боље видиш свет око себе, то нам је лепо испричано у причи "Два лончића, четири поклопчића".

Последња прича је "Риба риби гризе реп", која нам показује како своје страхове и мане можемо превазићи ако се суочимо са њима, вежбањем, као Илија, који није могао да изговори слово Р. Како су сви проблеми решиви, само ако се посветимо њиховом решавању, вежбањем и радом. Врло једноставно.

Много поука се може извући из ових прича, а најважнија је да се никоме не треба ругати ни исмевати, јер нико није савршен, па ни ја, па ни ти. Допада ми се што се свака прича завршава реченицом "Није лоше кад...", што нам говори да је сваки јунак из приче прихватио свој недостатак и чак је пронашао нешто добро у њему, јер је баш из тог недостатка произашло нешто добро. Катарина је чула тихо изречену похвалу да је најбољи играч. Дарко је постао омиљен у одељењу због духовитих прича које је измишљао. Љуба је спасао мачки живот. Сања је стекла пријатељицу Милицу, а Илија је делом био заслужан за успешно урађен домаћи задатак целог разреда.

Значи, буди херој свог живота, насмеј се и од недостатка створи предност!

Андрија Васиљевић 4/1
ОШ "Никола Тесла" Винча. Ментор: Бранка Алимпијевић, ОШ "Никола Тесла" Винча brankaalimp@gmail.com